

Nakamı:
Saba

Sivasi İLâhîleri : Zînnat-ı ne
Okuyan: Hüseyin Semsî

güfte: FâzLî ve Sâkib
Beşte: Şeyh Hüseyin

(Cumhur)

Usulü: Sengin Semsî

A-ceb ol ruh - le-ri gül di - de-de hü -

num gö-re mi? Lûtf-e-dib va - de-i fir - kâT - de bu ha - lîm

so-ra mı? Des-Ti kud - ret - le ci - ger zeh - mi-ne mer - hem vu-ra mı?

ve-re - mi der - di se - nem der - di-me der - man ve-re - mi?

Vak-Tî - dir dem be dem ar - Tar yû-re-ği - min ve-re - mi ah

→ (İkinci
kât'aya)

(Ah) Acep ol ruhleri gül dîdede hûnum göre mi
 Lütfedip vâde-i firkatda bu hâlim sora mı
 Dest-i kudretle ciğer zahmine merhem vura mı
 Vere mi derd-i sanem derdime dermân vere mi
 Vaktidir dem be dem artar yüreğimin veremi

(Ah) Dem be dem ateşe pervâne gibi çevrilirim
 Akıdıp gözyaşımı hicr ile bîmar olurum
 Ah edüp şâm'ü seher vaslı temennâ kılarım
 Yüzümü yerlere sürüb giceler yalvarırım
 Cümlelerin vere mûradın ya benim vermiye mi

(Ah) Kamu meddâh-i cihân eylese izhâr-ı sühân
 Edemez leblerinin vasfını ey gonca dihen
 Dil-ü cân içre ne dilbersin eya serv-ü semen
 Yazayım derse eğer kirpiğinin şerhini ben
 Yarayım baştan ayağa bıçak ile kalemi

(Ah) Neylerim câm-ü meyi ben o gülün destesiyim
 Eşiğinde elem-ü mihnete şâyestesiyyim
 Vuslata ermez elim bend-i cû'nun bestesiyyim
 Hayli demdir ben anın gözlerinin hastasıym
 Sora gelse yüzümün üstüne bassa kademi

(Ah) Hasta dil geldi der-i lütfına gel eyle devâ
 Dahi yansın bu gönül âteşe ey şem-i ziyâ
 Mâh-i rûyinde bulut içre nihândır acabâ
 Görebilsem yüzünü müddeilerden sanemâ
 Ey kızıl gül sana kim çekti dikendam haremi

(Ah) Yeter ah eyleme "Sâkıb" bu imiş emr-i sübût
 Yapışıp dâmen-i mürşîde sakın gayrı unut
 Der-i dildârı gözet cümleden ehvâyı soğut
 "Fazlı" sen mâhı seversen yüzünü dergâha tut
 Hâşâ mahrum koya mı çokdur Allahın keremi